

РЕШЕНИЕ

№ 1328

гр. София, 04.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11451** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.,вр.203 и сл.АПК, вр с чл.1 от ЗОДОВ.

Предявен е иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Ищецът [фирма] твърди, че по отношение на него е издаден ревизионен акт № Р-22221418000011-091-001/14.05.2018г., от органи по приходите при ТД на НАП С., в който ответникът е посочил, че не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.177 от ЗДДС, тъй като доставчикът му няма невнесени задължения по отношение на дължимия ДДС. Твърди, че в случая се касае за незаконосъобразни действия на приходната администрация, изразяващи се в незаконосъобразно, наложени с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С 180022-023-0000025/11.01.2018г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., предварителни обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление за сумата от 20 756,41 лева. Излагат се съображения, че видно от представените извлечения от сметки от дата 10.01.2018г. до 23.01.2018г., дружеството е имало посочената наличност, предмет на запора. Твърди, че в резултат на незаконосъобразно наложените предварителни обезпечителни мерки от органите по приходите, дружеството е претърпяло имуществената вреда, която е в пряка и непосредствена причинна връзка с посочените незаконосъобразни действия. Дружеството претендира обезщетение за претърпени от незаконосъобразните действия на органите по приходите, имуществени

вреди в размер на 51,90 лева (главница), представляващи пропуснати ползи, равняващи се на законната лихва върху 20 756,41 лева, считано от 11.01.2018г. (когато е наложен запора, по сметките на жалбоподателя), по реда на чл.121, ал.1 от ДОПК) до 19.01.2018г. когато е отменен запора. Дружеството претендира и законната лихва, върху главницата от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане.

Ответникът – Националната агенция по приходите представя отговор, с който счита така предявената искова молба за изцяло неоснователна и недоказана по размер. Счита, че в конкретния случай съставът на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ не е налице, доколкото не е налице незаконосъобразен акт на орган по приходите – постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С180022-023-0000035/11.01.2018г. не е отменено като незаконосъобразно, а е отменен запорът върху банковите сметки, наложени с него, поради отпаднало основание, от една страна поради липсата на доказана имуществена вреда и от друга страна, поради липсата на пряка и непосредствена връзка между твърдяната настъпила за ищеца имуществена вреда и горещитираното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки – законосъобразен акт на административен орган по повод изпълнение на административната му дейност.

СГП счита, че исковата молба е неоснователна и недоказана. Отменен е акт на администрацията поради отпаднало основание.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от заповед за възлагане на ревизия от 2.1.2018 г. срещу ищеца е образувано ревизионно производство с оглед установяване на отговорността му на основание чл. 177 ЗДДС по доставки, извършени от И. Н. Е. ЗА ПЕРИОДА 1.2.2017 г. 30.4.2017 г.

На 11.1.2018 г. спрямо него е издадено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл.121, ал. 1 ДОПК – запор върху банкови сметки за сумата от 20756,41 лв., в Р. България ЕАД. Изпратени са две запорни съобщения – от 11.1.2018 г. и от 12.1.2018 г.

Към 11.1.2018 г. в сметката си ищецът е имал 6923,93 лв., видно от извлечение от сметка на л. 26. На 12.1.2018 г. – 7053,93 лв.; на 15.1.2018 г. – 9453,93 лв.; на 16.1.2018 г. – 10773,93 лв.; на 19.1.2018 г. – 60774,25 лв.

Видно от извлечение на друга запорирана сметка в евро ищецът е имал 9848,47 евро; на 12.1.2018 г. – 9238,47 евро; на 13.1.2017 г. – 11 448,45 евро; на 18.2018 г. – 11443,45 евро и на 23.1.2018 г. – 8943,45 евро.

На 19.1.2018 г. е издадено постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки.

Видно от ревизионен доклад от 26.4.2018 г. е прието, че по отношение на ищеца не са били налице основанията на чл. 177 ЗДДС, тъй като доставчикът няма невнесени задължения за ДДС по доставките към [фирма].

От правна страна.

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ - чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия

на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на иски за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица.

Съгласно чл.205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди. Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк.гр.д. № 3/2004 г., ОСГК НА ВКС когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването - [чл. 1, ал. 2 ЗОДВПГ](#).

В процесния случай са наложени предварителни обезпечителни мерки – запор на банкови сметки. Действително, постановлението не е било оспорено и съответно – отменено. Но в случая се установява, че самият административен орган го е отменил /в отменителното постановление не се сочи основанийето за отмяна, но видно от служебна бележка от 19.1.2018 г. от публичен изпълнител при ТД на НАП С. се сочи, че е налице пълно обезпечаване на задълженията, именно поради което е предложено да се отмени налагането на запорите/.

Същевременно обаче се установява, че административният орган е признал, че не са налице предпоставките на чл. 177 ДОПК за ангажиране отговорността на жалбоподателя – с други думи е налице признание, че не са били налице предпоставки за налагане на запора.

На следващо място, при предлагане на обезпечение от самия жалбоподател и съответно – отмяната му, не може да се направи извод, че са отпаднали предпоставките за налагане на обезпечение. Същевременно – той не би имал правен интерес да оспори самото обезпечение и съответно – да бъде признато то за незаконосъобразно.

Предвид изложеното, при съвкупната преценка на събраните доказателства и като се има предвид изложените съображения, настоящият състав намира, че този случай следва да се приравни на първата от посочените по-горе предпоставки на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Същевременно обаче съдът намира, че не може да се направи извод за наличието на твърденията от ищеца вреди и причинна връзка с посочените по-горе факти, за да се присъди претендираната от него законна лихва. Това е така доколкото за процесния период /11.1.2018-19.1.2018 г./ ищецът не е бил лишен от запорираните суми. Сметките са били на негово име и той, видно от извлеченията, активно е оперирал с тях. Същевременно не се установява /а и не се твърди/ наличие на други факти – напр. необходимост от ползване на запорираните суми за други цели, по други правоотношения, като ищецът се е лишил от тях единствено поради факта на запорирането им и именно поради това е претърпял вреди, равняващи са на претендираната законна лихва. Етзащо искът следва да се отхвърли като неоснователен.

По разноските.

Доколкото ответникът претендира разноски за юрисконсултско обезщетение и предвид частичната основателност на исковете, както и предвид фактическата и

правна сложност на делото, то следва да му се присъдят разноски за такова в размер на 100 лв., на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за правната помощ.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Националната агенция по приходите за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразните действия на органите по приходите във връзка с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки - изх. № С 180022-023-0000025/11.01.2018г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., в размер на 51,90 лева (главница), равняващи се на законната лихва върху 20 756,41 лева, считано от 11.01.2018г. до 19.01.2018г., ведно със законната лихва, върху главницата от датата на предявяване на исковата молба – 23.11.2020 г. до окончателното изплащане

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 100 лв. разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

СЪДИЯ: